

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: OT/20/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817010314
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2018:8817010314.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou v trestnej veci proti obžalovanému B. E. stíhanému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23. apríla 2018 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný B. E., L.. XX.X.XXXX E. E. L. P., P. J. E. L. P., D. I. XXXX/XX, konateľ spoločnosti

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 20.06.2017 asi 09.20 hod. viedol dodávkové motorové vozidlo zn. Citroen Jumper, s evidenčným prevozným číslom J.-XXX po štátnej ceste v obci Večec, okr. Vranov nad Topľou, smerom na obec Banské, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou OR PZ, ODI Vranov nad Topľou, pričom bolo zistené, že rozhodnutím správneho orgánu Okresného riaditeľstva PZ, ODI Trebišov, č. ORPZ-TV-ODI1-117/2016-P zo dňa 20.12.2016 bol právoplatne uznaný za vinného z dopravného priestupku a bol mu uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 12 mesiacov

t e d a

maril výkon rozhodnutia orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu o zákaze činnosti

t ý m s p á c h a l

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona

z a t o m u u k l a d á

podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona ukladá mu trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na 3 (tri) roky.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaného obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Obžalovaný vyhlásil, že je nevinný.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov C. K. S. N. D., prečítaním listinných dôkazov, správ o povesti, odpisu z registra trestov, výpisu z evidenčnej karty, lekárskou správou, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 0T/59/2014 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a odmietol vo veci vypovedať.

Súd na návrh prokurátora prečítal zápisnicu o výpovedi obžalovaného z prípravného konania, kde obžalovaný uviedol, že dňa 20.6.2017 chcel odvieť gaučovú súpravu do obce Banské, pričom vlastníkom vozidla - dodávky Citroen Jumper je jeho brat, pričom vo vozidle sedela aj jeho kamarátka. V obci Vehec bol nameraný hliadkou polície, kde mu bolo oznámené, že prekročil povolenú rýchlosť, následne bol vyzvaný na predloženie dokladov, tieto však hliadke nedal, nakoľko doklady nemal a po vykonaní lustrácie mu policajti oznámili, že má uložené závažné opatrenie a vodičský preukaz zadržaný ODI Trebišov. Uviedol, že si je vedomý tejto skutočnosti a že do vozidla si napriek tomu sadol, lebo chcel pomôcť svojej kamarátke, ktorá potrebovala odvieť gaučovú súpravu a jej otec je v nemocnici a nemá nikoho, kto by jej pomohol.

Svedok C. Ď. vo svojej výpovedi uviedol, že je zamestnaný na OR PZ vo Vranove nad Topľou, že je zaradený na Okresnom dopravnom inšpektoráte ako referent výkonu služby. Dňa 20.06.2017 vykonávali meranie rýchlosti v Obci Vehec spolu s kolegom N. D.. Bolo to v doobedňajších hodinách a meranie vykonávali na základe inštruktáže, ktorá im bola daná ráno pri nástupe do služby v tom zmysle, kde sa majú pohybovať a akú činnosť majú vykonávať. Po nameraní dodávkového vozidla, ktoré prekročilo povolenú rýchlosť v obci, päťdesiatku, toto vozidlo zastavili, pričom vodičom vozidla bol obžalovaný. Vodič bol vyzvaný k vykonaniu dychovej skúšky, ktorej sa podrobil s negatívnym výsledkom a taktiež bol vyzvaný na predloženie dokladov a to jednak dokladov v súvislosti s oprávnením na vedenie vozidla ako aj na prevádzku vozidla. Vodič doklady nepredložil a uviedol, že si ich zabudol, že potreboval si iba odskočiť, myslí, že uvádzal odvoz tovaru alebo nábytku. Následne bol obžalovaný ako vodič vyzvaný, aby poskytol údaje, na základe ktorých následne vedia lustráciou zistiť, či vodič má oprávnenie viesť vozidlo, či nemá prípadne uložený nejaký zákaz činnosti alebo či nie je v pátraní. Vodič im predložil kartičku poistenca s rodným číslom, podľa ktorého rodného čísla prostredníctvom vozidlového počítača vykonali lustráciu, kde hneď po nahodení rodného čísla im zobrazilo aj fotografiu, na ktorej bol brat obžalovaného, čo im potvrdil obžalovaný, keď sa obžalovaného pýtal na tú osobu, obžalovaný odpovedal, že je to jeho brat. Následne bol obžalovaný vyzvaný, aby hliadke neklamal a uviedol pravdivé údaje. Následnou lustráciou na základe ním uvedených údajov už bolo zistené o akú osobu, teda o obžalovaného, sa jedná. Po lustrácii ich hneď počítač upozornil, že sa jedná o osobu, ktorá má uložené závažné opatrenie a to zákaz viesť motorové vozidlá. Následne bol obžalovaný obmedzený na osobnej slobode, z dôvodu, že mal uložený zákaz činnosti a teda maril výkon rozhodnutia. V ďalšom uviedol, že na počítači, ktorý sa nachádza v motorovom vozidle je aj celý záznam z tohto úkonu, keďže celý priebeh sa zaznamenáva, kamera je fixne namontovaná v prednej časti vozidla a teda zaznamenáva čo sa deje pred vozidlom a tieto údaje sú potom ukladané. Osobu obžalovaného potom predviedli na oddelenie, kde sa spísali potrebné papiere a samotné vyšetrenie už potom vykonával kolega zo skupiny dopravných nehôd. Nepamätal si, či vo vozidle boli iné osoby. Obžalovaného na osobnej slobode obmedzila hliadka, ktorá bola tvorená ním a jeho kolegom, keďže obaja sú si rovnocenní, tak je viac menej bezvýznamné, ktorí z policajtov túto skutočnosť osobe oznámi. Pri takomto oznámení sa osobe oznamuje, že je obmedzená na osobnej slobode, prečo je obmedzená na osobnej slobode,

čoho sa dopustila, táto skutočnosť sa oznamuje aj na operačné stredisko s uvedením, že osoba bude eskortovaná na oddelenie polície, kto konkrétne v tomto prípade to oznámil obžalovanému si nepamätal.

Svedok N. D. uviedol, že je zamestnaný ako policajt dopravnej hliadky Okresného riaditeľstva Vranov n. T. V daný deň vykonávali meranie rýchlosti v Obci Vehec, kde kolega C. K. obsluhoval prístroj na meranie rýchlosti a nameral bielu dodávku, evidenčné číslo si nepamätá, a dal mu pokyn na zastavenie tejto dodávky. Po zastavení zistil, že dodávku šoféroval obžalovaný a po výzve, aby predložil doklady, tento uviedol, že ich pri sebe nemá. Lustráciou bolo následne zistené, že obžalovaný má zákaz činnosti, taktiež bol podrobený dychovej skúške s negatívnym výsledkom. Operačnému dôstojníkovi bolo oznámené, že osoba je obmedzená na osobnej slobode, operačný dôstojník im aj prečítal znenie zákazu a dĺžku uloženého zákazu. S obžalovaným viac komunikoval kolega pán K., ktorý išiel prejednávať priestupok prekročenie rýchlosti s tým, že obžalovaný nemal pri sebe vodičský, tak ho musel kolega stotožniť a bolo zistené, že obžalovaný nadiktoval údaje inej osoby, priezvisko mala E.. Na fotke zabezpečenej lustráciou bola teda iná osoba a až následne obžalovaný nadiktoval svoje údaje, kde už pri jeho mene vyskočil zákaz činnosti a následne si to kolega preveril aj cez operačného dôstojníka. Vo vozidle bola aj nejaká žena, obžalovaný uvádzal, že jej pomáha so sťahovaním. Potom čo obžalovanému bolo oznámené, že je obmedzený na osobnej slobode, bol vyzvaný, aby zabezpečil odstavenie vozidla alebo odparkovanie, keďže žena, ktorá bola s ním, buď nešoférovala alebo sa bála viesť toto vozidlo a oni nahlásili operačnému dôstojníkovi, že obžalovaný je obmedzený na osobnej slobode, že ho berú na ďalšie úkony na oddelenie.

Zo správy o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy vyplýva, že z tohto bol podozrivý obžalovaný, nakoľko viedol motorové vozidlo Citroen Jumper v obci Vehec, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou ODI VT, keďže prekročil ust. rýchlosť 50km/h o 16 km, nemal pri sebe žiadne doklady a lustráciou bolo zistené, že má uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá. Vykonaná dychová skúška bola negatívna.

Uvedenú skutočnosť potvrdzuje aj záznam o vykonanej dychovej skúške.

Z evidenčnej karty obžalovaného súd zistil, že vodičské oprávnenie mu bolo udelené v roku 1999. Taktiež z nej vyplýva, že obžalovaný od roku 2005 do konca roka 2014 spáchal 36 priestupkov. Vo väčšine prípadov sa jednalo o priestupky súvisiace s rýchlosťou jazdy, menej aj závažnejšieho charakteru tak ako to vyplýva zo sumy pokút uložených za tieto priestupky v blokovom konaní, kde suma sa pohybovala od 30 až do 240 eur, ako aj o priestupky súvisiace s jazdou cez križovatku, v súvislosti s porušením všeobecných povinností účastníka cestnej premávky. Obžalovaný mal už celkovo trikrát zadržaný vodičský preukaz, raz súdom v konaní OT/59/2014, v roku 2009 na základe rozhodnutia OR PZ vo Vranove nad Topľou a ostatné rozhodnutím OR PZ v Trebišove zo dňa 20.12.2016.

Rozhodnutím o priestupku Okresného riaditeľstva PZ v Trebišove, okresný dopravný inšpektorát zo dňa 20.12.2016 bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. e, písm. h) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za čo mu bola uložená pokuta 500 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov. V zmysle výroku uvedeného rozhodnutia obžalovaný dňa 23.10.2016 viedol osobné motorové vozidlo Seat Leon, kde v obci Hriadky bol zastavený hliadkou okresného dopravného inšpektorátu, nakoľko jazdil v obci vyššou ako povolenou rýchlosťou, najvyššiu povolenú rýchlosť prekročil o 41 km/hod. a pri vykonanej dychovej skúške mu bola nameraná hodnota 0,30mg/l alkoholu v organizme, obžalovaný svojím konaním porušil povinnosť ustanovenú v § 4 ods. 2 písm. d) a § 16 ods. 4 s poukazom na § 137 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Zo zápisnice z ústneho pojednávania OR PZ, ODI Trebišov vyplýva priebeh prejednávania priestupku, ktorého sa obžalovaný dopustil dňa 23.10.2016.

V zmysle lekárskej správy zabezpečenej v súvislosti s umiestnením obžalovaného v cele policajného zaistenia, tento mohol byť v cele umiestnený.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný bol raz súdne trestaný a to v konaní vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. OT/59/2014.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. OT/59/2014 súd zistil, že trestným rozkazom zo dňa 26.12.2014 bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ktorého sa dopustil dňa 24.12.2014, keď viedol osobné motorové vozidlo s výsledkom dychovej 0,60 mg/l alkoholu v dychu, za čo mu bol uložený peňažný trest vo výmere 180 eur a náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace. Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov po dobu 2 rokov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 26.12.2014. Na základe žiadosti súd uznesením č.k. OT/59/2014-92 zo dňa 18.2.2016 podľa § 69 ods. 1 Trestného zákona podmienienečne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov uloženého mu uvedeným trestným rozkazom a súčasne súd podľa § 69 ods. 2 Trestného zákona stanovil na zvyšok odpusteného trestu skúšobnú dobu v trvaní 11 mesiacov.

Trestného činu podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona sa dopustí, kto marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu alebo iného štátneho orgánu o zákaze činnosti.

Ustanovenie chráni záujem na riadnom výkone rozhodnutí súdu alebo iného orgánu verejnej moci v zákonom vymedzených oblastiach.

Maríť alebo podstatne sťažovať výkon rozhodnutia znamená, že rozhodnutie v dôsledku konania páchatel'a nie je vykonávané a vykonať ho nie je možné alebo len s veľkými obtiažami, resp. za podstatne sťažených podmienok. Formy marenia alebo podstatného sťažovania výkonu rozhodnutia sú taxatívne uvedené v § 348 pod písmenami a) až g).

Vykonávať činnosť, ktorá bola zakázaná, znamená nerešpektovať rozhodnutie súdu o uložení trestu zákazu činnosti alebo štátneho orgánu v správnom konaní, napr. v konaní o priestupku podľa Zákona o priestupkoch.

Prokurátor v záverečnej reči poukázal na to, že dôkazmi vykonanými či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa trestného činu dopustil a navrhol ho uznať vinným v zmysle obžaloby. K ukladaniu trestu uviedol, že s poukazom aj na výpis z evidenčnej karty vodiča a množstvo priestupkov, ktorých sa obžalovaný dopustil v súvislosti s vedením motorového vozidla a požívania alkoholu je potrebné uložiť primeraný trest odňatia slobody s podmienienným odkladom na primeranú skúšobnú dobu a to pri polovici trestnej sadzby a čo sa tá týka uloženia trestu zákazu činnosti mám, že tento je potrebné uložiť po dobu najmenej 24 mesiacov s poukazom aj na to, že predchádzajúce odsúdenia a tresty nevedli k náprave páchatel'a a opakovane sa dopúšťa rovnakých priestupkov.

Obhajca obžalovaného v záverečnej reči poukázal na skutočnosti o nezákonnosti trestného stíhania voči obžalovanému, ktoré uviedol aj vo svojom stanovisku k obžalobe s tým, že podľa jeho názoru ak bolo určité štádium trestného konania začaté v rozpore so zákonom, diskvalifikuje to všetky nasledujúce úkony orgánov činných v trestnom konaní a súdu voči osobe obžalovaného. Z uvedeného dôvodu preto súd nemôže prihliadať na akýkoľvek dôkaz vykonaný na hlavnom pojednávaní a musí obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti v zmysle ust. 2 ods. 12 Trestného poriadku a na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutkové okolnosti uvedené v obžalobe sa stali, bolo preukázané, že sa ich dopustil obžalovaný a jeho konanie naplnilo skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Súd mal teda za preukázané, že obžalovaný po právnej stránke svojim konaním objektívne i subjektívne naplnil všetky pojmové znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pretože vykonával činnosť - viedol osobné motorové vozidlo, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie štátneho orgánu - Okresného dopravného inšpektorátu OR PZ v Trebišove o zákaze činnosti. Zo spáchania skutku je obžalovaný usvedčovaný najmä svedkami K. a D., ktorí boli členmi policajnej hliadky vykonávajúcej činnosť v deň skutku v obci Vechec, ktorí podrobne popísali okolnosti zastavenie motorového vozidla, ktoré viedol obžalovaný, ako aj priebeh vykonania ďalších úkonov ohľadom stotožnenia obžalovaného až po zistenie, že obžalovaný má uložený zákaz činnosti

a z dôvodu podozrenia zo spáchania trestného činu obmedzenia osobnej slobody obžalovaného. V prípravnom konaní sa obžalovaný k spáchaniu skutku priznal, keď uviedol, že mal vedomosť o tom, že má zadržaný vodičský preukaz a že dôvodom, prečo napriek tomu vozidlo viedol bol ten, že jeho kamarátka potrebovala súrne odvieť gaučovú súpravu, pričom jej otec bol v nemocnici a ona nemala nikoho, kto by jej pomohol.

Na tento záver súdu nemá vplyv ani obhajobou tvrdené závažné porušenie práva na obhajobu, ktoré malo podľa obhajoby zakladať dôvod na odmietnutie obžaloby.

Pokiaľ sa týka začatia trestného stíhania a to zaisťovacím úkonom - zadržaním obvineného, nevydaním uznesenie o začatí trestného stíhania súd poukazuje na to, že takáto skutočnosť by sa uvádzala len do uznesenia o začatí trestného stíhania, ktoré sa obvinenému v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku nedoručuje ani nedoručuje a nie je proti nemu prípustná sťažnosť. Predmetným uznesením vydaným povereným príslušníkom bolo súčasne aj vznesené obvinenie obžalovanému, ktoré obsahuje všetky náležitosti tak ako predpokladá Trestný poriadok. K uvádzanému nevykonaniu výsluchu obžalovaného v procesnom postavení podozrivého súd poukazuje na to, že ihneď po zdržaní obžalovaného mu bolo vznesené obvinenie postupom podľa § 206 Trestného poriadku, teda zrejme nevznikli žiadne pochybnosti o dôvodnosti podozrenia zo spáchania trestného činu, preto súd aj prípadné nedodržanie postupu policajta spočívajúce v nevykonaní výsluchu podľa § 85 ods. 4 Trestného poriadku nepovažuje za také závažné porušenie, ktoré by zakladalo dôvod na odmietnutie obžaloby. Na záver k namietaných výsluchov svedkov a obvineného vykonaným prípravnom konaní súd poukazuje na ustanovenie § 278 Trestného poriadku, v zmysle ktorého podkladom pre rozhodnutie súdu sú dôkazy a súd sa smie rozhodnutie opierať len o tie dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a prihliadať len na také skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebraté.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukladania trestov uvedených v § 34 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona. U obžalovaného súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, zistil však priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, keďže obžalovaný už bol odsúdený a to vyššie uvedeným trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. OT/59/2014 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, keď súd mal za to, že nie sú splnené podmienky pre postup súdu spočívajúci v neprihliadaní na toto predchádzajúce odsúdenie podľa jeho povahy, keďže aj v tomto prípade sa jednalo o trestnú činnosť v súvislosti s vedením motorového vozidla.

Takto súd ukladal trest pre prevahe priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, čo pri trestnej sadzbe prečinu, zo spáchania ktorého bol uznaný za vinného, 0 - 2 roky a postupom podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona jedna tretina predstavuje 8 mesiacov, takto súd ukladal trest v rámci zvýšenej dolnej sadzby 8 mesiacov a hornej sadzby 24 mesiacov a obžalovanému uložil v zmysle zásad ukladania trestov trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov.

Ustanovenie § 49 Trestného zákona za v ňom stanovených podmienok umožňuje súdu podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky.

Základným princípom podmiennečného odsúdenia je, že súd rozhodne o odsúdení páchatel'a a uloží mu trest odňatia slobody, ale výkon trestu odloží s podmienkou, že odsúdený sa bude v priebehu určenej skúšobnej doby riadne správať a vyhovie obmedzeniam alebo splní povinnosti, pokiaľ mu boli súdom uložené. Podmiennečne možno takto odložiť výkon trestu za podmienky, že s ohľadom na doterajší život páchatel'a a okolnosti prípadu možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu páchatel'a a ochranu spoločnosti. Teda súd musí nepovažovať výkon trestu za nevyhnutný.

Pri hodnotení podmienok pre podmiennečné odsúdenie súd prihliada na osobu páchatel'a a k okolnostiam prípadu, súčasne však musí zvážiť, či podmiennečným odkladom výkonu trestu bude dosiahnutý účel trestu. Podmienky pre podmiennečný odklad výkonu trestu nie je možné hodnotiť izolovane od ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona.

Súd mal za to, že v danej veci nie sú pre takýto postup súdu - podmiennečný odklad výkonu uloženého trestu odňatia slobody splnené podmienky a teda výkon uloženého trestu odňatia slobody je nevyhnutný a to vzhľadom na skutočnosti, ktorými sa súd bude zaoberať nižšie.

Ako už bolo súdom konštatované, obžalovaný už bol odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, ktorého skutku sa dopustil pri výkone činnosti - vedení motorového vozidla, za čo mu bol uložený trest zákazu činnosti vedene motorových vozidiel všetkých druhov v trvaní 2 roky, pričom súd na základe žiadosti obžalovaného uznesením zo dňa 18.2.2016 podmiennečne upustil od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti a súčasne určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ktorá takto plynula od 18.2.2016 (právoplatnosťou uznesenia) do 18.1.2017, pričom obžalovaný sa skutku v tejto veci dopustil dňa 20.6.2017, teda v skúšobnej dobe uloženej mu v konaní sp. zn. OT/59/2014, potom čo súd pre takýto postup musel konštatovať splnenie podmienok tak ako ich predpokladá ustanovenie § 69 ods. 1 Trestného zákona, teda že spôsobom svojho života v čase výkonu uloženého trestu preukázal, že ďalší výkon uloženého trestu zákazu činnosti už nie je potrebný, ktoré splnenie podmienok súd konštatoval dňa 18.2.2016 a dňa 23.10.2016 sa obžalovaný dopustil priestupku, keď prekročil rýchlosť a súčasne viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu a následne po vydaní rozhodnutia správnym orgánom o uznaní za vinného z tohto priestupku zo dňa 20.12.2016 po uložení zákazu činnosti tento nerešpektoval a dňa 20.6.2017 viedol motorové vozidlo napriek uloženému zákazu činnosti. V ďalšom súd poukazuje na početné priestupkové postihnutia obžalovaného tak ako sú zaznamenané v evidenčnej karte vodiča - obžalovaného a ako ich súd uviedol vyššie. Všetky tieto skutočnosti potom podľa názoru súdu dovoľujú vysloviť záver, že obžalovaný nerešpektuje rozhodnutia a uložené zákazy príslušných orgánov, či už správnych alebo súdu, tieto opakovane porušuje, preto má súd za to, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť nepodmiennečným výkonom trestu odňatia slobody.

Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatel'a, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatel'mi, dosiahnutie prevýchovy páchatel'a (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukládanie trestov.

Účelom trestu zákazu činnosti je zabrániť páchatel'ovi vo vykonávaní činnosti, pri ktorej sa dopustil trestného činu a tým mu zabrániť, aby taký čin v budúcnosti opätovne spáchal. Nie je nevyhnutnou podmienkou, aby súd zakázal výkon takej činnosti, v súvislosti s výkonom ktorej sa páchatel' dopustil trestnej činnosti, osobitne pokiaľ konkrétno okolnosti prípadu a najmä funkcia generálnej prevencie trestu uloženie zákazu činnosti budú vyžadovať. V danej veci však takéto okolnosti, ktoré by odôvodňovali neukladanie trestu zákazu činnosti, súd nezistil. Naopak súd považoval uloženie takéhoto druhu trestu za nevyhnutné a to vzhľadom na opätovné porušovanie predpisov o cestnej premávke - vedenie motorového vozidla bez toho, aby mal na to obžalovaný oprávnenie berúc do úvahy aj skutočnosti uvedené vyššie ohľadom najmä početnosti spáchaných priestupkov na úseku cestnej premávky, skoršie odsúdenie obžalovaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia a spáchanie skutku v skúšobnej dobe upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti uloženého

obžalovanému súdom v inom konaní a takto súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 3 roky.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.